tale votum castitatis in seculo seruande nō dissoluit spōsalia ō p̄senti vt ibi. In-ducat ergo hoc fauor religionis ꝛ merito: q: alia est cā mōachi alia clerici. xvj. q. i. alia. in solo ergo casu expresso dicam⁹ separari: qḋ enim non est sanctorum pa-trum decretis ꝛc. s. de trāsla. inter. ꝛ si diceremus contrarium iam hic non esset equalitas: q: iam duplici remedio possit vir sponsalia dissoluere ꝛ mulier vnico:

o ¶ Perpetua. non credo ꝙ decre. ista tollit quin possent si vellent ad stri-ctiorem religionem humilitatis ꝛ puritatis causa transire. s. de regu. licet petita licentia vt ibi. Item quin vna monialis ad regimen alterius mona-sterij possit assumi supra. eo. libr. de elec. nullus cū suis cōcordātijs semp enim erunt in clausura.

q: propter sexus fragilitatē ordi nes recipere non pōt. Est autē ratio quare hoc speciale est in re ligiosis: q: mortui sunt mundo xvj. q. j. placuit. vñ sicut mors naturalis solueret sponsalia sic ꝛ ista ciuilis permittente canone de cōuer. coniuga. verum. ꝛ. c. ex publico. que ratio defici: ī cle-rico seculari: non ob. hec decre-ta. immo potius concordat: qa comparat ista quo ad dirimen-dum matrimonium post con-tractū: quasi quo ad dirimen-dū p⁹ cōtractum paria nō sint immo disparia rationibus pre-dictis. plura enim profitendo promittit monachus: ꝙ recipiē do sacrum ordinem clericus.

a ¶ Tacitam: que fit cum maior sponte ꝛ sciens recipit habitum professorum vbi est distinctus. s. titulo. proxi. c. j. ꝛ. c. constitu tionem vel cum habitum indi-stinctum ferret per annum. vt s. c. titu. c. porro. ꝛ. c. j. ꝛ. ca. ex parte. eo. lib.

b ¶ Sedem apostolicam: alias enim non potest: vt. s. de relig. do. c. vlti. ꝛ eo. titu. c. vno. j. e. lib. Jo. an.

c ¶ Approbatis: ergo si profite-tur religionem non approba-tam: si postea contrahit: tenet matrimonium quod verum pu to etiam si quando profitebat credebat illam approbatā. Et eadem ratione dico ꝙ si recipit quis subdiaconatū ab eo quē credebat episcopum: sed nō erat si postea contrahat matrimoni nium bene tenet: ꝛ ita termina-uit Bar. brix. fm. T. in questio nibus qdam ordinatus.

d ¶ Contrahendum: vt. s. qui cle. vel vo. rursus.

e ¶ Debeatur. Ex manifestatio ne igitur grauius fit peccatum ad hoc. s. de penitē. ꝛ remis. c. j. ō hoc dic: vt no. xxxiij. q. iij.

expressam vel tacitam[a] factam ali-cui ō religionibus p sedem aposto-licā[b] approbatis[c]. ¶ Reliqua ve-ro vota: ꝛ si quandoq: matrimoni um impediant contrahēdū[d] ꝛ quā to manifestius sunt emissa: tanto p pter plurium scādalum ꝛ exēplum durior penitentia transgressoribus debeatur[e] nō tñ rescindere p̄nt ma-trimonia post contracta.

Rubrica De statu regularium.

Bonifacius. viij.

¶ Moniales tacite vel expresse p fesse clausuras monasterij exire nō possunt: nec alij illas intrare: nisi cā legitima: ꝛ superioris licentia inter ueniat. h. d. vsq: ad. §. sane. Do.

Periculoso ꝛ detestabili quarūdā monialiū sta tui que honestatis laxa tis habenis[f] ꝛ monacha li modestia sexusq: vere cundia[g] impudenter abiectis[h] extra sua monasteria nōnūquā per habi tacula secularium personarū discur runt: ꝛ frequenter infra eadē mona steria p̄sonas suspectas admittūt: ī illius cui suam integritatē volunta te spontanea[i] deuouerunt: grauem offensam[k]: in religionis opprobriū ꝛ scandalū plurimorū: p̄uidere sa lubriter cupientes[l]: p̄nti cōstitutōe perpetuo irrefragabiliter valitura sancimus: vniuersas ꝛ singulas moniales p̄ntes[m] atq: futuras cu-iuscunq: religionis sint vel ordinis in quibuslibet mūdi partib⁹[n] existen tes sub perpetua[o] ī suis mōasterijs debere decetero permanere clau-sura. Ita ꝙ nulli earum religionē tacite vel expresse p̄fesse[p] sit vel esse valeat quacūq: rōne vel cā: nisi for te tanto ꝛ tali morbo euidenter ea-rū aliquā laborare cōstaret: ꝙ non posset cum alijs absq: graui pericu lo seu scandalo cōmorari: mona-steria ipsa deinceps egrediendi fa-cultas: nulliq: aliquatenus inhone ste persone: nec etiam honeste[q]: ni-si ratōnabilis ꝛ manifesta causa[r] exi stat: ac de illi⁹ ad quem pertinuerit sp̄ali licentia: ingressus vel accessus pateat ad easdē. vt sic a publicis ꝛ mundanis conspectibus separate oīno seruire deo valeant liberius: ꝛ lasciuiendi oportunitate[s] sublata ei dem corda sua ꝛ corpora in omni sanctimonia diligentius custodire. ¶ Sane[t] vt hoc salutare statutum cōmodius valeat obseruari: distri ctius inhibemus: ne in monasterijs ordinum non mendicantium ali-que recipiantur decetero ī sorores nisi quot poterunt de ipsorū mona steriorū bonis siue p̄uentib⁹ absq: penuria[v] sustentari[x]: si secus actum fuerit irritum[y] decernentes. ¶ Ve rum[z] quādo abbatissa vel priorissa cuiusuis mōasterij pro feudo quod monasterium ipsū tenet ab aliquo principe seu domino temporali[&] si-bi debebit homagium[ꝰ] vel fideli-tatis sacramentum prestare: nisi ꝙ per procuratorem illud prestet[ꝶ]: possit efficere apud eum[a]: de mo-nasterio cum honesta et decenti so cietate[b] exire poterit: eo casu licen-ter homagio fcō: q̄primū cōmo-de poterit: seu fidelitatis p̄stito sa-cramento: ad ip̄m monasteriū eue

p ¶ Professe: quod dic vt. s. titu. ij. c. j. ꝛ. c. con stitutionem. si ergo pro-fessa erat huius constitu tionis tpe non tenetur.

q ¶ Honeste: vnde nec monachi ad eas accedere debent: vel cum eis collo qui: nisi in presentia ab-batisse per modica verba . xviij. qō. ij. diffinimus nec debent esse monaste-ria duplicia. vt ibi: ꝛ l. c. sequenti.

r ¶ Causa: sicut in medi cis barbitonsoribus: sar-toribus: carpentarijs cū egerint ꝛ his si.

s ¶ Oportuni ate. xviij. q. iij. diffinimus.

t ¶ Verū. In monasteri um non mendicantium tot sorores debent recipi que poterunt sine penu-ria sustentari ꝛ vltra non valet receptio. hoc dicit vsq: ad. §. verum. Do-mini.

v ¶ Absq: penuria: no. non dixit cōmode. nam ī quadam questione de fa cto opponebatur contra quasdam moniales ꝙ ea rum receptio non tene-bat q: facultates non suf-ficiebāt ꝛ format⁹ fuerat articulus in hec verba. Intendit probare ꝙ ex fa cultatibus monasterij sā petri non possunt tot cō-mode sustentari. Oppo-sui ꝙ intentio probata ñ releuabat: q: poss̄ esse ꝙ non possent commode ꝛ tamen possent absq: p̄nu ria: iam enim dico ꝙ ca nonicus bononien. de ci tum florenis nō posset cō mode sustentari: ꝛ tamen de. xxv. sustentaretur ab-sq: penuria. Idem dico de meipso: naz in illa cōmoditate īspicit cōsuetudo regionis ꝛ qualitas persone. vñ lz non possī cōmode sustentari: tñ possū sine penuria: penuria enī fm deriuatores habet ī se egestatem indigentiā ꝛ defectum necessariorū: hoc ergo voluit constitutio ꝙ cōstitute in monaste rio nō mendicantiū nō haberent necesse mendicare propter necessariorū ō fectum. Si autem considerato antiquo statu monasterii vel alijs monaste rijs ciuitatis: nō possunt cōmode sustētari: tñ possunt absq: penuria: tene-bit receptio: hoc enim ius nouum quod receptionem vitiat extendendum non est: ꝛ sic obtinui.

Periculoso. In quattuor partes diuido hanc decre. In q̄rū p̄ma ꝗ du rat vsq: ad. §. sane ponit causam constitutionis ꝛ constitutionē ō clausu ra monialium. In secunda precipit vltra facultates monasteriorum nō medican tium nullā recipi. ꝛ contra factum irritum decernit: vsq: ad. §. verum. In tertia p uidet qd iuris qñ moniales habent facere fidelitatem vel homagium temporali bus vel secularibus dominis: ꝛ quādo in ecclesiastico vl̄ seculari foro causas hñt ꝛ hoc vsq: ad. §. ꝛ. qñ. In quarta facit ordinarios executores huius iuris de clau sura: etiam quo ad exempta monasteria protestando ꝙ p hoc in ipsis exēptis quo ad alia nihil iurisditionis sibi vendicent. Jo. an.

f ¶ Hēnis: similitudinarie ad equū q laxatis hēnis currit quo vult: ō ho. dilect⁹ nemo. lxxxj. di. clericus solus. ꝛ. s. de cele. mis. de homine.

g ¶ Verecūdia. xxx. q. v. nec illud. ꝛ. xxxiij. q. v. hec imago.

h ¶ Abiectis. sic. s. eo. li. de el ec. quorūdam.

i ¶ Spontanea. alias nō obligarentur: vt. xx. q. iij. presens clericus. s. de reg. cū virum in s.

k ¶ Offensam. xx vij. q. j. nec aliqua.

l ¶ Cupientes. hic incipe costructum.

m ¶ Presentes. sed quomodo presentibus monialib⁹ districtior vita īponi potuit ꝯ id. xv. q. j. nec is. xxj. q. i. itegritas. xx. q. iij. p̄ns. cū nemo crescere cōpellat. lxx-iiij. di. gesta. ꝛ ibi de hoc. Potest dici ꝙ illud verū ō regula. s; hic ad regulam nihil adijcit: s; modus habitandi s; naturā rei taxat: vel dic supradicta vera in cle ricis secularibus: in religiosis q velle vel nolle non habent sec⁹: q: illis potest stri ctior vita indici etiam ex regula fm Innocē. qui hoc no. de regula sup eo. ꝛ hoc p bat ista decre. ꝛ adde qō dixi. j. ō reg. iur. quod omnes.

n ¶ Partibus: q: varietas locorū iuris varietatē regulariter non inducit. C. ō tē po. in inte. resti. l. supuacuā. Et no. ꝙ dicit mūdi: totius enī orbis papa tenet p̄n cipatū. ix. q. iij. cūcta p mundū. ꝛ ī proe. huius lib. cū suis ꝯcor.

x ¶ Sustētari. de īstitu. c. j. ꝛ. c. auctoritatē de. vi. ꝛ hone. cle. qñ vt ait.

y ¶ Irritū: hoc spāle dictū videt in talibus monasterijs feminarū: sec⁹ pu to in monasterijs virorū: lz enim ꝛ in illis vltra ꝙ sustentari possent rec-pi nō debeant: si tñ fuerint recepti tenebit. ꝛ q: horum ceterib⁹ se miscere ꝛ si-bi vite necessaria acqrere possunt: de cōse. di. v. nunquam.

z ¶ Sane. Abbatisse p̄ncipib⁹ secularib⁹ ad fidelitatis sacramentū p̄stā dum astricte si nō p̄nt p pcuratorē iurare p̄sonaliter exeundo monasteriū iurabūt absq: dilatione ad mōasteriū redditure. h. d. vsq: ad. §. porro. do.

& ¶ Tpali: in ecclesiastico enī sec⁹: q: ille de necessitate illas p pcuratorem ad hoc faciendum admittere dz. j. eo. §. episcopis.

ꝰ ¶ Homagiū: j. s. de re. iur. c. vlt. So. p spūalib⁹ nō p̄stat homagiū: q: illud est simonia. s. de simo. ex diligenti. s; p tpalib⁹ iurisditionib⁹ vel si bñ p̄stat: ꝛ sic intelligit hoc: ad hoc. xviij. di. si eps. ꝛ. s. e. li. de ap. roma-na. §. dz. in auc. quomō op. epos. §. illud.

ꝶ ¶ Prestet: ꝛ sic iuratur p pcuratorē: vt. lxiij. di. tibi dño. vbi de h.

a ¶ Eum. dominum temporalem.

b ¶ Societate: hēbit secū duas vl plures ex antiquis monachab⁹ ꝛ capella nos suos ꝛ incedat honeste. Jo. an.

a ¶ Vestigio. i. statim uel continuo.
b ¶ Fraudē. sic. s. de iudi. mulieres. sed ibi pena excōicationis imponitur hnō: forte ratio fuit iudicialis auctoritas pp quā ibi magis delinquitur.
c ¶ Porro. Cōpellunt vñi tpales p cēsurā ecclīasticam vt ī suis curijs admittāt abbatissas p ꝓcuratores litigare. ecclīastici ẋo in tpalib⁹ ⁊ spūa lib⁹ eoꝝ ꝓcuratores admittere debent. h. d. usq; ad. §. ⁊ qñ. Do.
d ¶ Partibus. anglicoꝝ: ⁊ normānoꝝ: ⁊ volebāt forte q licet posset p procuratorē agere. tñ illos haberent ꝓstituere in pñtia iudicis ⁊ releuare ⁊ cauere. Jo. an.
e ¶ Inducant. merito ergo potuit papa super h legē dare: ad idem. s. de fo. cōpe. c. vlti. ⁊ de iure iuran. licet. j. de sentē. ex com. decernimus.
f ¶ Tractari. Sed non ne hoc ē ius cōe omniuz mulierū q psonaliter ñ trahātur ad iudiciū. s. ō iudi. mulieres: sic q ñ trahantur inuite: sed iste nō debēt ēt volentes trahi ut ibi in. §. cetery. ⁊ h.
g ¶ Et quoniam. Ordinarij locoꝝ in subiectis monasterijs propria: in exēptis apo. auctoritate clausuram ꝓcurare debēt: nec ē pp hoc in alijs casibus iurisdictō ī exemptos superattributa. h. d. Domi.
h ¶ Demandarēt. s. e. li. de elec. vbi piculū. §. preterea: ⁊. ff. de ori. iur. l. ij. §. post originem.
i ¶ Primanib⁹. ista sunt nomina diuersa tamen idē ē officiū. xcix. di. c. i.
k ¶ Sua auctoritate. q est. j. Jo. an.
l ¶ Clausura. faciēda q est. j: Jo. an.
m ¶ Secularis. xxiij. q. v. ꝓ qest. ⁊ ꝓhibebit ñ ad iudicandū sed ad ea que deo sunt placita exequēdū. s. de offi. ordi. c. i. ⁊ pñt ad h cōpelli. xxiij q. v. administratores.
n ¶ Per hoc. ꝓtestatio quedā si. s. e. li. de elec. vbi piculū. §. pterea. et s. de here. ad abolendaz in fi. saluo eo qō habes in de. eo. titu. attendentes ī principio. Jo. an.

o ¶ Religionuz. In prima parte repetena ius. Qui quē ordīes mēdicātes īuentos post cōciliū non cōfirmatos p ipm: īquātū ꝓcesserunt de facto reuocat. In scōa pte que ī cipit ibi: cōfirmatos. de approbatis ꝓuidit: qz ꝓfessores illoꝝ possint ī ipsis remanere nullum ad ꝓfessionē recipiēdo loca noua nō emēdo: ⁊ vetera nō vendēdo sine licētia ap. se. irritās ꝝ factuz. ex cōicans facientes ꝝium. In tertia pte que incipit ibi sanc. ꝓstōnem dicit ad ꝓdicatores ⁊ minores nō extēdi pp euidētē vtilitatē ipsoꝝ: nec ad carmelitas uel heremitas: qz cōciliuz ꝓcesserūt. In quarta pte que incipit ibi ad hec. concedit psonis singularib⁹ ordinū ad quos ꝓstō extēdit ut possint trāsire ad ordīes approbatos: ſz ñ cōuētus ad cōuētū sine lītia pape. Jo.

stigio[a] reuersura sic q ī fraudez[b] residentie siue more claustral nihil fiat oio. ¶ Porro[c] ne mōiales cāz seu occasionē habeāt euagādi principes seculares ac alios dños tēporales rogam⁹ requirim⁹ ⁊ obsecramus p uiscera misericordie iesu xpi eisdez in remissionē peccaminuz nihilomin⁹ suadentes: q abbatissas ipas ⁊ ꝓtissas ac moniales q̄scumq; monasteriorū suoꝝ curaz administrationē negociaue gerentes q̄buscūqz noib⁹ cēseāt p procuratores in suis tribunalibus seu curijs litigare ꝓmittāt: ne ꝓstituēdis ꝓcuratoribus: q attornati ī aliquib⁹ ꝓtibus[d] nūcupantur seu alijs hmōi casdē oporteat euagari. ¶ Si qui ẋo ꝝ presūpserint exhortatōi huius modi rōabili atqz sctē obtempare nolentes: cū sit iuri ꝓtrariū q mulieres ꝑserti religiose per seipas litigare cogāt ⁊ a nia ꝓuiet bōestatis ⁊ piculū aiaꝝ īducat[e]: ad hoc p suos ordinarios ecclīasticos censura ecclīastica cōpellāt. ¶ Ēpis aūt et alijs ꝑlatis superiorib⁹ ⁊ iferiorib⁹ quibuscūqz iniūgimus: q ⁊ ipi cās seu negocia q̄ prefate moniales habebunt agere corā ipis aut ī curijs eorūdē: siue sint homagia fidelitatis sacra lites ul quicqd aliud: ipsa p ꝓcuratores eaꝝ fieri faciāt ⁊ tractari[f]. ¶ Et qñ[g] parū esset condēnare iura nisi eēnt qui ea executioni debite demādarent[h]: ꝑriarchis primatibus[i] archiepis ⁊ ēpis uniuersis districte ī virtute sācte obedientie sub obtestatione diuini iudicij ⁊ ītermi natione maledictiōis eterne ꝑcipiē do mandam⁹: q̄tenus eoꝝ qlibet ī ciuitate[k] ac diocesi ꝓpria in mōasterijs monialium sibi ordinario iure subiectis sua[h]: in his ẋo q̄ ad romanā immediate spectāt ecclesiam sedis aposto. aūcte: abbates ẋo ⁊ alij tā exēpti q̄z non exēpti ꝑlati ecclīarū mōasteriorū ⁊ ordinū quorūcunqz in monasterijs hmōi sibi subiectis ō clausura[l] ꝓuenienti ubi nō est ipsoꝝ monasteriorū expensis ⁊ fidelīū elemosynis: q̄s ad hoc ꝓcurent diligentius facienda: ⁊ de ipis monialibus īcludendis q̄z primuz cōmode poterunt ꝓuidere ꝓcurēt: si diuine acrīe indignationis voluerint acrimoniā euitare: ꝓtradictores atqz rebelles per censurā ecclīasticaz appel. postposita compescendo inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis[m]. ¶ Per hoc[n] āt in monasterijs exemptis ordinarij locorū quo ad alia nullam sibi credāt iurisdictionē vel ptātem aliquatenus attributaz.

Rubrica. De religiosis domib⁹.

¶ Rego. x. in cōci. gñali lugdun.

¶ Non licet nouū ordinē vel religionē aut hitatiōis noue religiōez creare ⁊ assumere: ⁊ reuocati sunt ordies mēdicātiū per papā nō approbati creati post ꝓciliū. h. d. usq; ad. §. confirmatos. Do.

Religionū[o] diuersitatem nimiā[p] ne ꝓfusionē īduceret gñalē ꝓciliū[o] cōsulta, ꝑhibitiōe vetauit. ¶ Sz qz non solū ꝓportuna[r] petētiū inbiatio illarū postmodū mltiplicationē extorsit: verū ēt aliquoꝝ presumptuosa[s] temeritas diuersorū ordinuz precipue mēdicātium quorū nondū approbatiōis meruere ꝑncipiū: effrenatam quasi multitudinem adiuenit: repetita[t] cōstōe districtius ī hibētes: ne aliqs decetero nouum ordinez aut religionem adinueniat vel habitum[v] noue religionis assumat ¶ Cūctos affatiz[x] religiones ⁊ ordines mendicātes[y] post dictū ꝓciliū adiuētos: q nullā ꝓfirmationē se. apo. meruerunt ꝓpetue ꝑhibitioni subijcimus: ⁊ q̄tenus ꝓcesserāt[z] reuocamus. ¶ Cōfirmatos[a] āt p sedē eādē: post idē tñ cōciliū istitutos q̄bus ad congruam sustētationem redditus aut possessiones habere ꝓfessio[b] siue regula quelibz interdicunt: sed p questū publicū[c] tribuere victū solet incerta mendicitas: modo decernimus subsistere[a] infrascripto: ut videlz ꝓfessoribus corūdē ordinum[d] ita liceat ī illis remanere si velint[b] q̄ nullū deiceps ad eoruz ꝓfessionē admittant[c]: nec de nouo domum[d] vel aliquez locum acquirant: nec domos seu loca[e] que hñt alienare valeāt sine sedis eiusdem lītia ꝓāli. ¶ Nos. n. ea dispositioni se. ap. reseruamus ī terre sancte subsidium: uel pauperuz: uel alios pios usus per locoruz ordinarios[f] ul eos quibus sedes ipsa commiserit conuertenda. ¶ Si vero secus presumptū fuerit: nec personarum receptio[g]: nec domoruz uel locorū

p ¶ Nimiam. pene nil īmensum bonum. in auē. ut determinatus sit nu. cleri. in pn. col. i. nec in multitudine sacrificioꝝ ꝓpitiatur deus. xxiij. q. v. scriptum. de ꝓse. di. v. nō mediocriter. ⁊ melius est paucos bonos q̄ multos malos hñe ministros. s. de eta. ⁊ q̄. c. pe. ad idē. s. eo. lib. de rescrip. c. ij. cū suis cōcor.
q ¶ Cōciliū. s. e. li. de rescrip. c. vlt.
r ¶ Importuna. s. e. li. de rescrip. c. vlt. de concess. pben. detestanda. de pe. dis. i. importuna. in auē. ut dis. iu. in pñ. ⁊ ē.
s ¶ Presumptuosa. reus enīz violate legis hñ q ꝝ legē ausus fuerit sperare qō licitū ñ ē. C. ō pe. bo. sub. l. i. in prin. ꝝ legez aūt est absqz lītia principis nouum ordinē uel collegium instituere. ut ī pre. c. ⁊. s. eo. c. vlt. ⁊ C. de col. alli. l. i. ⁊. iij.
t ¶ Repetita. sic. C. de episco. ⁊ de. repetita. sic. C. ō emē. iusti. Co. l. i. ī medio.
u ¶ Habitum. hoc intellige in pluribus simul ī eodez collegio habitantibus ⁊ eandem religionem profitentibus: alias singularis psona sectas nō inueniens ⁊ seorsuz habitās nouū habitum induere sibi posset: ad h rli. di. parsimoniam.
x ¶ Affatim. i. generaliter si dicas affatiz: tūc significabis abū de. Affatim dicens facunde significabis.
y ¶ Mendicātes. reprobat mēdicitas. xciij. di. diaconi. vlt. licet paupertas nō sit de genere malorum. xv. q. i. illa. in fi.
z ¶ Processerant. de facto.
a ¶ Confirmatos. Religiosi mēdicantes p papā post concilium approbati ⁊ instituti non pñt aliquē ad ꝓfessionem recipe domū uel locū de nouo acqrere nec acquisita sine lītia alienare nec exūcis predicare: confessiones eoꝝ audire uel ad sepulturā admittere: ⁊ ꝝ factū non tenet: ⁊ ꝝ faciens excōicatus est. h. d. vsqz. §. sane. Do.
b ¶ Professio. i. religio vel regula quā ꝓfitetur. vnde qō sequtur veniet expositiue: ⁊ hec sunt reperire in mloribus. ⁊ predicatoribus. s. ō excess. prela. nimis secundo.
c ¶ Publicum. i. publice faciēdū: ad idē. C. de mē. vali. l. una li. xi. hñt īgitur elemosynas querere vñ viuant. qz certos redditus uel possessiones nō hñt vñ sequitur incerta mēdicitas.
a ¶ Subsidere. als subsistere.
b ¶ Si velint. quasi ad religionē aliā transire poterūt: ut in fi. c. de. ad seculū nō poterūt redire ꝑm Guil. ad hoc. s. ti. ij. nō solum. ⁊. c. constitutionem.
c ¶ Admittant. ⁊ sic desinent ī seipsis ī auē. ut ōter. sit nu. cle. §. sancimus igitur. col. i.
d ¶ Domū. veterē ecclesiā bene poterūt reficere. s. de iude. c. indei. ⁊. c. consuluit. ⁊ si legetur eis domus ut vendant bene poterūt recipere: ex elemosynis. n. viuere debent: qz ex quo nō debet apud eos remanere non dicitur ad eos venisse qz non dicit versum ē. ff. de in rem verso. si pro parte. ꝑm Guil. ⁊ gar.
e ¶ Loca. prophana de alijs non erat dubium. s. de re. permu. mancipia. instit. de re. di. §. sara.
f ¶ Ordinarios. nec ordinarij hoc poterunt sine ꝓāli pape mandato vel lītia. p id quod. s. diri dispositioni se. apo.
g ¶ Receptio. quo ad recipientem: sed forte sic quo ad receptum ut aliam lacio